

De Heilige Geest

Is Hij een kracht of een goddelijk Persoon?

Vanuit het Wachtorenengenootschap wordt geleerd dat de Heilige Geest een kracht en geen persoon is. Is deze gedachte correct? Biedt de grondtekst van het Nieuwe Testament hierover duidelijkheid?

De Geest als kracht

In de Bijbel wordt zeker gesproken over de kracht van de Heilige Geest, hetzij letterlijk, hetzij dat de Geest in verband wordt gebracht met kracht. In Lucas 4:14 staat dat de Heer Jezus 'in de kracht van de Geest' naar Galilea terugkeerde. In Handelingen 1:8 zegt de Heer Jezus tegen de discipelen: 'U zult kracht ontvangen wanneer de Heilige Geest over u komt' (vgl. Hand. 10:38, waar Petrus zegt dat de Heer Jezus was 'gezalfd met de Heilige Geest en met kracht'). In Romeinen 15:13 schrijft Paulus: 'Moge nu de God van de hoop u vervullen met alle blijdschap en vrede in het geloven, opdat u overvloedig bent in de hoop, door [de] kracht van de Heilige Geest' (vgl. ook vs. 19). In 1 Korintiërs 2:4 is sprake van 'betoon van [de] Geest en van kracht'. In Efeziërs 3:16 schrijft Paulus: 'opdat Hij naar de rijkdom van zijn heerlijkheid u geeft door zijn Geest met kracht gesterkt te worden naar de innerlijke mens'.

De Geest als Persoon

Bovenstaande Schriftplaatsen kunnen niet gebruikt worden om aan te tonen dat de Heilige Geest alleen een kracht is. Uit andere Schriftplaatsen blijkt namelijk zonneklaar dat de Heilige Geest ook een Persoon is! Dat zien we bijvoorbeeld in Johannes 4:24, waar de Heer Jezus Zelf zegt: 'God is een geest (of: God is geest)'. Zie ook 2 Korintiërs 3:18, waar de Heer en de Geest gelijkgesteld worden, en waar de Geest als goddelijk Persoon bij de gelovigen een permanent veranderingsproces bewerkt.

'Maar Geest (pneuma) is in het Grieks toch onzijdig!'

Het argument dat het Griekse woord *pneuma* onzijdig is en daardoor geen persoon kan aanduiden, snijdt geen hout. Het interessante is namelijk dat het Grieks niet naar de Geest verwijst met een *onzijdig* verwijswoord - zoals je zou mogen verwachten -, maar met het *mannelijke* verwijswoord *ekeinos*, dat, indien zelfstandig gebruikt, 'hij' betekent. Zie Johannes 15:26, waar de Heer Jezus zegt: 'Maar wanneer de Voorspraak is gekomen, die Ik u zal zenden van de Vader, de Geest van de waarheid die van de Vader uitgaat, zal *Die* (of: *Hij*) van Mij getuigen'. Zie ook Johannes 16:13vv., waar staat: 'Maar wanneer *Hij* is gekomen, de Geest van de waarheid *Hij* zal Mij verheerlijken'. Daarnaast blijkt uit de activiteiten die aan Hem worden toegeschreven, dat Hij een Persoon is. Hij zendt namelijk profeten (Jes. 48:16); Hij kan bedroefd worden (Jes. 63:10; Ef. 4:30); Hij woont in de individuele gelovigen en in de Gemeente (Joh. 14:17; 1 Kor. 6:19; 1 Kor. 3:16; Ef. 2:21vv.); Hij spreekt en geeft opdrachten aan profeten en leraars; Hij roept dienstknechten van God tot een specifieke taak (Hand. 13:2); Hij kan een besluit nemen (Hand. 15:28); Hij onderzoekt alle dingen, zelfs de diepten van God, en kent het innerlijk van God (1 Kor. 2:10vv.); Hij bidt voor de gelovigen met onuitsprekelijke verzuchtingen (Rom. 8:26). Deze lijst van activiteiten van de Geest is niet compleet, maar is lang genoeg om aan te tonen dat we volledig op schriftuurlijke bodem staan als we spreken over de Heilige Geest als Persoon, ja, over de Persoon van God de Heilige Geest.

Is dit onderscheid belangrijk?

Misschien zegt iemand bij zichzelf: 'Maakt het nu zoveel uit of de Heilige Geest een kracht, of een Persoon is?' Jazeker! Als het om de Heer Jezus en om de Vader zou gaan, zou het niet bij ons opkomen deze Personen als krachten te beschouwen, hoewel de

Schrift over hun kracht spreekt. Wie dat toch zou doen, zou tekortdoen aan hun heerlijkheid als goddelijke, zelfstandige Personen. Zo is het ook met de Geest: Hij is een goddelijk Persoon, de 'eeuwige Geest' uit Hebreëen 9:14, aan wiens heerlijkheid we

niet mogen afdoen – al is Zijn activiteit niet gericht op de verheerlijking van Zichzelf, maar van de Heer Jezus (Joh. 16:14).

Oude Sporen 2011

